

1. Úvod V mene Boha Otca i Syna i Ducha Svätého

2. Pieseň *Evanjelický spevník č. 485*

3. *Odríkanie 10 Božích prikázaní:*

Aby sme si všetci spoločne pripomenuli zákon Boží, odríkejme spoločne desať Božích prikázaní: Ja som Hospodin, tvoj Boh ...

4. *Zamyslenie nad Božím slovom (1M 9, 8-17)*

S úctou si vypočujme slová Písma, ktoré sú zapísané v prvej knihe Mojžišovej 9, 8-17: „Potom Boh riekol Nóachovi a jeho synom, čo boli s ním: Ajhľa, ja ustanovujem svoju zmluvu s vami a s vaším budúcim potomstvom aj s každým živým tvorom, čo je pri vás, totiž s vtáctvom, dobytkom a všetkou poľnou zverou pri vás, od všetkého, čo vyšlo z korábu, až po všetky živočíchy zeme. Ustanovujem s vami svoju zmluvu, že vody potopy už nevyničia všetko tvorstvo a nebude už potopy, aby zničila zem. Boh ďalej riekol: Toto bude znamením zmluvy, ktorú pre všetky budúce pokolenia robím medzi sebou a medzi vami i medzi všetkými živými tvormi, čo sú pri vás: svoju dúhu kladiem na oblaky; bude znamením zmluvy medzi mnou a medzi zemou. Keď nakopím oblaky nad zemou a ukáže sa dúha na oblakoch, rozpomeniem sa na svoju zmluvu medzi mnou a medzi vami i medzi všetkými živými tvormi zo všetkého tvorstva; a vody sa už nestanú potopou, aby zničili každé z tvorstva. Keď bude dúha na oblakoch, pozriem sa na ňu, aby som sa rozpomenul na večnú zmluvu medzi Bohom a medzi každým živým tvorom zo všetkého tvorstva, ktoré je na zemi. Vtedy riekol Boh Nóachovi: Toto je znamenie zmluvy, ktorú som ustanovil medzi sebou a medzi každým tvorom, čo je na zemi.“

Milí bratia a sestry!

Príbeh o Nóachovi a potope sveta dôverne poznáme. Učíme ho už na detskej besiedke a patrí k tým príbehom, ktoré nás svojou veľkoleposťou privádzajú do úžasu. Ved' predstava zeme, zaliatej vodou iba s jedným korábom na hladine je rovnako desivá pre svoje zhubné následky ako fascinujúca pre veľkosť Božej moci, ktorá sa v takomto skutku dokázala. Na jednej strane sa krčíme pred Božím hnevom, ktorý bol pre ľudský hriech už taký veľký, že sa Boh rozhodol zničiť všetko živé na zemi, na druhej strane sa radujeme pre Božiu milosť, ktorá sa aj v takej ťažkej situácii predrala na povrch spod Božieho hnevu, prevládla nad ňou a hoci Pán Boh najprv odsúdil zem, predsa napokon Nóach našiel u Neho zmilovanie a vďaka nemu sme tu vlastne aj my dnes. Slová, ktoré dnes čítame, sú už záverom drámy, ktorá sa odohrala, a ktorá nás môže osloviť hneď viacerými momentmi. V prvom rade je to hriech, ktorý sa tak veľmi rozmohol na zemi, že Boh až oľutoval, že stvoril človeka (1M 6,5-6). Aj o dnešnom svete často hovoríme, že je skazený, no zrejme si ani nevieme predstaviť ten morálny úpadok a dno, na ktoré kleslo ľudstvo, keď Hospodin – ten láskavý a milostivý tvorca života – dospel k takémuto záveru. Čítame, že Ho zbolelo srdce a oľutoval. Aj nás neraz pre kadečo zabolí srdce napr. v manželstve či práci, no to ešte neznamená, že sa hneď rozvádzame alebo dávame výpoveď. Máme určitú dávku tolerancie, ktorá nám umožňuje ono „bolenie srdca“ nejaký čas znášať. O čo vyššie je nastavený prah tolerancie u Hospodina, ktorý je láska. Ani On určite nekonal prhko a hneď. Zbolelo Ho srdce a oľutoval, že stvoril človeka. No ak prikrečil k tvrdému skutku potopy, musel byť hriech ľudstva naozaj veľmi veľký, dlhotrvajúci a bez nádeje k zlepšeniu. Tak nám príbeh o potope hovorí, že každé zlo je potrestané a aj keď sa často zdá, že sa nám hriešny skutok „prepečie“, skôr či neskôr nás jeho následky dostihnú. Svedectvo o potope ukazuje, že aj Božia trpezlivosť má svoje hranice a v okamihu keď Pán Boh povie „dosť“, je to naozaj vážne. A predsa dnešné slová znejú optimisticky. Pán Boh uzatvára zmluvu s Nóachom a všetkým živým. Kladiem na nebo dúhu a robím ju znamením tejto zmluvy. Kedykoľvek sa ona objaví na nebi, bude pre Hospodina i človeka rozpomienkou na tie hrozné udalosti a prísľubom, že sa už nebudú opakovať. To by mohlo znamenať, že sa môže všetko vrátiť do starých kolají. Hospodin tvrdo zakročil proti hriechu, no potom Ho to akoby mrzelo a sľúbil, že to už neurobí. Asi

takto by mohla znieť zjednodušená interpretácia Jeho zmluvy, z ktorej by človek mohol vyčítať, že Hospodin už zlo nebude trestať. Avšak omyl! Dúha na nebi neznamená, že Hospodin prestal nenávidieť hriech, že nebude viac trestať zlo, že nezakročí, ak sa hriech na zemi priveľmi rozmnoží. Dúha na nebi je len príslubom toho, že Pán Boh nezakročí takým ráznym a mimoriadne deštruktívnym spôsobom. Stále však platí, že nenávidí hriech a bude ho trestať. V čom je teda sila Nóachovho príbehu? Je v poukaze na silu viery. Tento príbeh nám nechce rozprávať hororovú drámu o smrti, ani sladký príbeh o sentimentálnom Bohu, ktorý sľubuje, že bude už len dobrý. Tento príbeh nám hovorí o tom, ako dokáže viera zvrátiť aj to najväčšie zlo. Nad skazeným svetom zaznel ortiel smrti. A predsa Nóach našiel milosť v očiach Hospodinových, pretože mal v srdci vieru. Táto viera spôsobila, že sa Boh rozhodol zachrániť ho. Tak sa zvrátil beh udalostí, lebo bez tejto viery nebolo by korábu a človeka, ktorý by prežil. Viera spôsobila, že Hospodin dal nielen Nóachovi, ale celému ľudstvu novú šancu. Vďaka viere prežil Lót zničenie Sodomy, vďaka viere Abraháma mohla byť i celá Sodoma zachránená. Vďaka viere stal sa Abrahám praotcom národa a vďaka viere sa môže zvrátiť aj náš údel, ak veríme v toho, ktorý prišiel, aby nás zachránil – totiž Ježiša Krista – Božieho Syna. Zmluva, o ktorej rozpráva dnešný text je uzatváraná medzi Bohom a tými, ktorí verili – totiž Nóachom a jeho rodinou. Je veľmi podobná tej, ktorú uzatvoril Boh na Golgote skrze svojho Syna a opäť s tými, ktorí v Neho veria. Obe tieto zmluvy sú o tom, že hriech bude odpustený a človeku bude darovaný nový život. Obe zmluvy sú o tom, že viera človeka zachraňuje, pretože ak ju má, stáva sa zmluvnou stranou a začínajú sa ho týkať zaslúbenia Hospodinove o novom živote. Aj teraz prežívame ťažké časy. Svet sužuje pandémia novej choroby. Niektorí hovoria, že je to Boží trest, iní za ňou vidia udalosť, podobnú potope, kedy Boh chcel vyhladiť človeka z povrchu zeme. No aj takú katastrofu ako bola potopa, dokázala zvrátiť viera. Ani v tej najťažšej situácii pandémie či nejakej osobnej drámy nestrácajme teda vieru. Ona má veľký význam, ona zachraňuje. Je jedinou istotou v neistom svete. Vierou priľneme k Pánu Bohu a očakávame od Neho pomoc. On neraz pomohol, zachránil, odpustil. Jeho moc sa už neraz dokázala. Dnešné slová Písma sú toho jasným dokladom. Povzbudzujme sa nimi, hľadme na milostivého Pána Boha, zachraňujúceho Božieho Syna a do Jeho rúk vkladajme svoju budúcnosť, nádeje i očakávania. Amen.

Pomodlime sa:

Láskavý náš nebeský Otče, k Tebe dnes voláme, počúvajúc správu o tom, ako si zachránil Nóacha a vložil znamenie mieru na nebesá. Vidíme, aká veľká je Tvoja trestajúca moc, avšak aká veľká je aj Tvoja odpúšťajúca láska. Vieme, že aj my často hrešíme, že aj dnešné ľudstvo je skazené a vieme, že si zasluhujeme trest, ktorý na nás zosielaš v podobe pandémie, či našich osobných trápení. Predsa sa však k Tebe vierou upíname a prosíme Ťa v mene Tvojho Syna a nášho Pána Ježiša Krista: odpusť nám, zľutuj sa a zachráň nás. Dôverujeme Ti a veríme, že Ty ostaneš s nami a prevedieš nás cez všetky skúšky. Veď aj keby sa zem prevrátila a vrchy sa klátili v srdci mora, Ty si s nami, hradom prepevným si nám, ó Bože Jákobov. Amen.

Teraz spoločne odriekajme modlitbu Pánovu: Otče náš, ktorý si v nebesiach...

5. *Viera všeobecná kresťanská*

Napokon spoločne vyznajme vieru v trojjediného Boha slovami Apoštolského vyznania:

Verím v Boha Otca všemohúceho...

6. *Pieseň*

Evanjelický spevník č. 634

7. *Záverečné požehnanie*

Prijmite požehnanie: Vzrastajte v milosti a známosti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Jemu sláva teraz i naveky! Amen.